

som saa: Jeg har ikke noget imod — tværtimod, jeg erkender, det er rimeligt —, at det ærede Medlem taler sine Vælgere Sag; han skulde kun gøre det paa en noget anden Maade, thi han er i Modstrid med sine Vælgere Repræsentation, nemlig af Aamtsraadet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse herom sige til den højtærede Minister, at jeg har ogsaa Udtalelser om Tilslutning til mig fra mine Vælgere. Jeg har bl. a. en Udtalelse fra en af de Mænd, der repræsenterer den paagældende Kommunalbestyrelse i Amtsnævnet, en Gaardmand ovre paa Møn. Jeg har fra denne Mand først modtaget et Brev, hvori han, efter at han i et kort Bladreferat har set mine Udtalelser, tilbyder mig alle de Oplysninger angaaende Sagen, som han var i Stand til at skaffe mig. Og efter at han havde set min Tale gengivet i de lokale Blade efter Rigsdags-tidenden, skrev han dernæst til mig, at han forstod, at jeg var fuldt og helt inde i Spørgsmaalet, og sluttede med at opfordre mig indstændigt til at staa fast i Modstanden mod, at der ydedes en saa urimelig høj Erstatning. Jeg kommer for øvrigt tilbage til denne Udtalelse af den højtærede Minister.

Spørgsmaalet om Overskønnets Sammensætning var det ene af dem, jeg stillede. Jeg kommer nu til det andet Spørgsmaal, som jeg bad den højtærede Minister om at besvare: Ud fra hvilken Betragtning er disse 4 Skønsmand naaet til denne meget høje Erstatning? Det svarede den højtærede Minister ikke et eneste Ord paa, skønt han sidder inde med Materialet til at kunne besvare Spørgsmaalet. Nu tilbyder han, at Finansudvalget skal faa alle Dokumenter forelagt, og jeg takker for det Til-sagn. Men hvorfor maa vi andre, som dog ogsaa har en Interesse i fra første Færd at kunne følge hele denne Sag, ikke faa disse Oplysninger? Maaske har den højtærede Minister ikke forstaaet, hvad jeg tænkte paa med dette Spørgsmaal. Jeg tænkte først og fremmest paa, at det skulde have været muligt at faa oplyst, hvor stort et Areal disse Fredningsforpligtelser drejer sig om. Den højtærede Minister har sagt, at alle Oplysninger staar til min Raadighed. Forinden jeg første Gang talte om Sagen, henvendte jeg mig imidlertid gennem Bureauet til Justitsministeriet med Anmodning om at faa alle Oplysninger,

der forelaa, og jeg fik da det Svar, at der forelaa ikke andre Oplysninger end dem, jeg kunde faa i Biblioteket. Saa gik jeg til Rigsdagens Bibliotek og fik udleveret 4 Aargange af Naturfredningsforeningens Aarskrift; og gennem de Oplysninger, jeg dér kom i Besiddelse af, kunde jeg dokumentere, hvorledes Sagens Forløb havde været i de 4 Aar, og paa Grundlag deraf danne mig en Opfattelse af, hvor stort det paagældende Areal er. Men jeg er ingenlunde sikker paa, at det Tal, jeg er kommet til og nævnte, er rigtigt. Men det er dog af nogen Betydning for dette Tings Medlemmer, naar de skal bedømme, om en Erstatningssum er rimelig, at de faar at vide, hvor stort et Areal det drejer sig om at frede.

Naar jeg nu ser, at de jævne Landbrugere, der sammen med Dommer Sporsén i Vordingborg udgjorde Amtsnævnet, kom til det Resultat, at en passende Erstatning var 2 000 Kr. aarlig, naar jeg endvidere ser, at den fine Domstol, Overfredningsnævnet, kommer til det Resultat, at 40 000 Kr. een Gang for alle er en passende Erstatning — det falder jo nøje sammen med de 2 000 Kr., som Amtsnævnet havde voteret for —, og naar jeg derefter ser, at den ene af de to Skønsmand voterer for 60 000 og den anden for 100 000 — som sagt med den Begrundelse, at der derved ogsaa var taget Hensyn til Erstatning for Udelukkelse fra Kridtbrydning, et Forhold, som Overfredningsnævnet udtrykkelig har erkendt ikke maatte indbefattes under Erstatningen, fordi det hører under Kystfredningsloven og ikke under Naturfredningsloven —, saa siger jeg til mig selv: Naar de 4 Overskønsmand kommer til et Resultat, som er saa meget højere end alle de andres, er det ganske sikkert, fordi ogsaa de har medtaget Forhindring af Kridtbrydning eller andre saadanne Momenter, der var udelukket fra at komme i Betragtning under denne Bedømmelse.

Det tredje Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister, var Spørgsmaalet om, hvad Overfredningsnævnet havde sagt om denne Afgørelse. Derom sagde den højtærede Minister ikke et Ord. Han har vel anset det for ganske selvfølgeligt, at jeg selv forhørte mig derom. Men med Hensyn dertil maa jeg sige til den højt-